

Секретаріат Кабінету
Міністрів України

НАДС

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

ІНСТИТУТ
ВИЩОЇ ОСВІТИ
НАПН УКРАЇНИ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної
конференції

(Київ, 17 лютого 2026 р.)

За загальною редакцією

Л. Г. Комахи, А. В. Кожиної, Н. М. Корчак, Л. В. Гонюкової, Н. Б. Ларіної

КИЇВ
2026

Схвалено Вченою радою Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 8 від 4 березня 2026 року)

Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку: матеріали щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 17 лют. 2026 р.) / за заг. ред. Л. Г. Комахи, А. В. Кожині, Н. М. Корчак, Л. В. Гонюкової, Н. Б. Ларіної. Київ: ННПУДС КНУ імені Тараса Шевченка, 2026. 696 с.

До видання увійшли тези доповідей, подані учасниками щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку», яка проводилася в рамках Зимової наукової школи 17 лютого 2026 р. в м. Києві Навчально-науковим інститутом публічного управління та державної служби зі співорганізаторами — Навчально-науковим інститутом права КНУ імені Тараса Шевченка, Департаментом інформації та комунікації з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України, Навчально-науковим інститутом державного управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», Інститутом адміністрування, державного управління та професійного розвитку Національного університету «Львівська політехніка», Інститутом публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка», Університетом митної справи та фінансів (Дніпро), Чернівецьким національним університетом імені Юрія Федьковича.

У тезах висвітлено проблемні питання з дослідження доброчесності публічного врядування, інновацій публічного управління та євроінтеграційної трансформації, гуманітарної політики в умовах воєнного стану в Україні, філософії публічного управління цифрової держави, цифрової трансформації публічного управління в епоху штучного інтелекту.

Призначено для широкого кола науковців, державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, студентів, здобувачів освіти третього рівня та інших зацікавлених осіб.

УДК 35-027.21/.22(477)(08)

*Матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції
друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу. Відповідальність за фактичні помилки, достовірність і точність інформації, автентичність цитат, плагіат, правильність фактів та посилань несуть автори.*

УДК 351

Тетяна СОКОЛЬСЬКА,

доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління, адміністрування та міжнародної економіки Білоцерківського національного аграрного університету

Tetyana SOKOLSKA,

Doctor of economic sciences, Professor, Chairperson of the department of Public management, administration and international economics in Bila Tserkva National Agrarian University

<https://orcid.org/0000-0001-5420-8569>

ІННОВАЦІЙНЕ ЛІДЕРСТВО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ШЛЯХУ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

INNOVATIVE LEADERSHIP IN THE SYSTEM OF PUBLIC GOVERNANCE AS A FACTOR IN THE MODERNIZATION OF PUBLIC POLICY ON THE PATH TO SUSTAINABLE DEVELOPMENT

It has been investigated the innovation-driven leadership as a key factor in modernizing public policy amid global transformations, digitalization, and growing security challenges. The concept of innovation-driven leadership in public administration is defined as the ability of leaders to initiate and implement innovative managerial solutions, promote digital governance, and develop partnership-based models of interaction. The study highlights its role in ensuring the strategic orientation of reforms and integrating economic, social, and environmental priorities within the framework of sustainable development. Particular attention is paid to strengthening human capital, overcoming institutional inertia, and enhancing public trust as essential conditions for successful public sector transformation.

Keywords: leadership, innovation, sustainable development, public policy, public management.

Глибокі трансформаційні процеси, зумовлені глобалізацією, цифровізацією, кліматичними змінами, соціально-економічними кризами та безпековими викликами обумовлюють нагальну потребу модернізації системи публічного управління в частині оновлення публічної політики шляхом формування інноваційного лідерства, як ключового чинника його ефективності.

Практика показує, що майже завжди інноваційні процеси залежить від керівника як особистості, від його можливості змінювати тип поведінки, мислення, світогляд, від його прагнень до нових знань та навчання. Тож і в публічному управлінні саме здатність керівних органів публічної влади впроваджувати інновації, адаптувати управлінські підходи до нових умов та формувати стратегічне бачення розвитку визначає результативність реформ і поступ до сталого розвитку.

Інноваційне лідерство в системі публічного управління доцільно розглядати як здатність керівників та управлінських команд ініціювати, підтримувати й масштабувати нові ідеї, інструменти та управлінські рішення, спрямовані на підвищення ефективності, відкритості та результативності публічної політики [1]. Воно передбачає поєднання стратегічного мислення, управління змінами, цифрової компетентності, комунікаційної спроможності та орієнтації на суспільну цінність.

Оскільки модернізація публічної політики у контексті сталого розвитку передбачає інтеграцію економічних, соціальних та екологічних пріоритетів у процеси стратегічного планування та прийняття управлінських рішень то в цьому аспекті інноваційне лідерство виконує декілька ключових функцій. По-перше, воно забезпечує стратегічну спрямованість реформ, орієнтованих на довгострокові результати, а не короткострокові політичні ефекти. По-друге, сприяє формуванню нової управлінської культури, заснованої на відкритості, партнерстві та підзвітності. По-третє, створює умови для впровадження цифрових технологій, інструментів електронного врядування та аналітики даних у процес формування публічної політики.

Особливої актуальності інноваційне лідерство набуває в умовах післякризового відновлення та євроінтеграційного поступу. Гармонізація національної політики із європейськими стандартами управління потребує нових підходів до стратегічного планування, оцінювання політик, управління ресурсами та залучення громадян. Інноваційні лідери мають бути спроможними забезпечити уз-

годження національних інтересів із міжнародними зобов'язаннями, впроваджуючи кращі європейські практики у сфері публічного управління.

Зазначимо, що на сьогодні, Україна може поправу пишатися одним із багатьох таких інноваційних лідерів, результатом діяльності якого є, зокрема:

- портал «ДІЯ», який став ефективним інструментом електронного урядування, що забезпечує надійну та швидку взаємодію громадян з державою в плані оперативного надання державних послуг онлайн навіть в кризових умовах;

- цифровізація процесів у сфері охорони здоров'я, що не лише спрощує ведення медичної практики та покращує доступ населення до послуг, а і формує якісно новий перелік даних, що є критично важливим для прогнозування, планування, моніторингу якості надання медичної допомоги, відстеження системних прогалин у її наданні та прийняття виважених та ефективних управлінських рішень;

- розвиток безпілотних (роботизованих) систем озброєння наземного, морського та повітряного сегментів спрямований на заміну роботи людини безпілотними (роботизованими) комплексами, особливо в середовищах з високим ризиком для життя, заміну рутинних операцій та процесів для вивільнення людських ресурсів, всебічне використання бойових роботизованих модулів, роїв роботів та безпілотних систем на полі бою та багато іншого.

Варто зазначити, що інноваційне лідерство також пов'язане з розвитком партнерських моделей управління [2]. Мережеві форми взаємодії між державою, бізнесом, науковими установами та громадянським суспільством дозволяють формувати більш гнучкі та адаптивні політики. Такий підхід відповідає принципам належного врядування та сприяє формуванню колективної відповідальності за результати розвитку.

На рівні територіальних громад інноваційне лідерство проявляється через впровадження стратегій місцевого розвитку, смарт-спеціалізацію, залучення інвестицій, розвиток екологічних та соціальних ініціатив. Лідери громад відіграють ключову роль у мобілізації ресурсів, формуванні локальних інноваційних екосистем і забезпеченні участі громадян у прийнятті рішень.

Отже, інноваційне лідерство є стратегічним чинником модернізації публічної політики та переходу до моделі сталого розвитку. Воно забезпечує інтеграцію інновацій у процеси прийняття рішень, сприяє підвищенню ефективності управління, формує нову культуру відповідальності та партнерства. Незважаючи на те, що реалізація інноваційного лідерства стикається з низкою викликів: інституційна інерція, обмеженість ресурсів, низький рівень управлінських компетентностей, опір змінам, у довгостроковій перспективі його розвиток в системі публічного управління створює передумови для стійкого соціально-економічного розвитку, підвищення конкурентоспроможності держави та зміцнення довіри громадян до інституцій влади.

Подолання цих бар'єрів потребує системного підходу до розвитку кадрового потенціалу, впровадження програм професійного навчання, формування культури постійного вдосконалення та підтримки експериментальних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Васильєва О. І., Васильєва Н. В. (2021). Інноваційне лідерство в публічному управлінні. Інвестиції: практика та досвід. № 11. С. 60–64. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.11.60.

2. Arundel A., Block C., Ferguson B. (2019). Advancing innovation in the public sector: Aligning innovation measurement with policy goals. *Research Policy*, Vol. 48, P. 789–793.